

Overdenking in de dienst voor kerk en wijk, Capelle-Schollevaar, 26 september 2004

Thema: 'Tussen de mussen', naar aanleiding van Psalm 84 en Mattheüs 10: 24-31

Deze week zag ik weer eens een hele zwerm op het Maria Danneelserf, vlak voor de C1000. Mussen. Het maakte me vrolijk om ze daar te zien, niet alleen omdat het vrolijke beestjes zijn, die al tjsjpend rondfladderen, maar ook omdat er steeds minder mussen zijn. Men zegt dat het komt, doordat onze huizen steeds beter gebouwd zijn, met steeds minder scheuren en kieren. Maar toch, ze zijn er nog steeds, de mussen. Die heel gewone mussen: niet groot of indrukwekkend, niet bijster mooi van kleur of bijzonder van tekening, nee, heel gewone, bruine mussen.

In de tijd van de Bijbel kwamen in Israël ook veel mussen voor. De huizen waren in die tijd gemaakt van stenen met leem ertussen, en wat deden nu die mussen? Ze krabden het leem weg, en maakten zo een gat in de muur, om daar een nestje te bouwen. U begrijpt: dat kon gevaarlijk worden, die gaten in de muur. Daarom werden die nesten ieder jaar opgeruimd, de muur werd gerepareerd en de mussen, als ze gevangen konden worden, werden opgegeten. Maar mussen kunnen in die streken wel vier keer per jaar broeden, dus het aantal mussen bleef toch wel op peil. Dode mussen werden wel verkocht als voedsel, maar ze waren bijna niets waard. We hebben het gelezen, in Mattheüs 10: 30, die woorden van Jezus: 'Wat kost nu een mus? Bijna niets!' In de Griekse grondtaal staat letterlijk: 'Worden niet twee mussen verkocht voor een as?' En een 'as', dat was een heel klein muntje, bijna niets waard.

Lukas heeft een andere versie van deze woorden van Jezus opgenomen. Hij maakt zelfs melding van een soort speciale aanbieding, in Lukas 12: 6. Daar zegt Jezus: 'Worden niet vijf mussen verkocht voor twee as?' In dat geval kun je niet eens meer de waarde van één mus bepalen, ze worden verkocht per vijf.

Mussen: wat zijn ze dus waard? Bijna niets!

En nu neemt de Here Jezus uitgerekend dat kleine, onbeduidende vogeltje als voorbeeld. Hij zegt, in de versie van Het Boek, de versie die we lazen: 'Wat kost een mus? Bijna niets. Maar geen enkele mus valt op de grond zonder dat je hemelse Vader ervan weet.' Eigenlijk gaat het nog dieper dan dat, want letterlijk staat er in de tekst: 'Geen enkele mus valt op de grond zonder je hemelse Vader.'

Oftewel: als een musje op de grond valt, dan is het niet alleen zo dat God, de Vader in de hemel, daarvan afweet. Dat is al een enorm wonder! Maar het gaat nog verder: als een musje ter aarde valt, dan is de Vader daar Zelf bij! Hij Zelf is bij dat musje! 'Geen musje valt ter aarde zonder je hemelse Vader.' God, onze Heer, die grote Koning in de heerlijke hemel, heeft dus aandacht en liefde, zélf voor het kleinste en meest onbeduidende vogeltje.

En dan zegt Jezus: 'Maak je dus geen zorgen. Jij bent God toch veel meer waard dan een zwerm mussen?' Voelt u hoe diep dit gaat? Als God nu al zo'n klein vogeltje omringt met Zijn liefde en zorg, hoeveel aandacht, hoeveel warme liefde moet Hij dan wel niet hebben voor een mens, voor ieder mens, voor u, voor jou, voor mij! Is het eigenlijk niet ongelooflijk, zo'n God?

Dat is nu uw Vader. Ten voeten uit!

'Maak je geen zorgen,' zegt Jezus. Was daar dan aanleiding toe? Nou en of! Jezus komt te spreken over die mussen, als Hij Zijn leerlingen aan het voorbereiden is op moeilijke tijden. 'Een leerling is niet meer dan zijn leraar,' zegt Jezus. 'Ze hebben Mij uitgescholden voor "duivel", wat zullen ze dan wel van jullie zeggen! Bereid je er maar op voor: als je Mij wilt volgen, heb je geen gemakkelijk leventje. Máár: wees niet bang voor wat mensen zeggen of wat mensen doen. Want mensen kunnen je van binnen niet raken. Er is er maar Eén voor wie bang zou kunnen zijn: dat is God, die zowel je lichaam als je ziel kan vernietigen in de hel.'

U denkt misschien: 'Wat krijgen we nou? Moeten we nu bang zijn voor God, en voor hel en verdoemenis?'

Maar we moeten goed en zorgvuldig luisteren naar wat Jezus zegt. Hij zegt niet: 'Wees nou bang voor God, en voor de hel! Ga maar eens flink bang zitten wezen!' Nee, Hij zegt: 'Er is er maar Eén met wie je werkelijk ten diepste rekening moet houden. Eén voor wie je echt, met reden, bang zou kunnen zijn. Als je God tegen je hebt, berg je dan maar! Dan ben je een verloren mens! Maar als Hij mét je is... Hij die al zo nauw betrokken is bij ieder musje, als Hij mét je is, als je voor Hem zo ontzettend waardevol bent, omdat je een zwerm mussen véér te boven gaat, waar zou je dán nog bang voor zijn?' Als God voor je is, wie zal dan tegen je zijn?

Jezus maakt zo heel erg duidelijk, wat onze eerste prioriteit is: dat we leven in vrede met God, in nauw contact met Hem. En als we zo met God leven, dan kunnen mensen ons nóg zo veel aandoen, ze kunnen over ons roddelen en kletsen, ze kunnen ons onderuit halen, gevangen zetten of zelfs ter dood brengen, maar uiteindelijk zijn we met die God onoverwinnelijk. Want dan dragen we het eeuwige leven in ons.

God die al zó goed zorgt voor de musjes, vindt ons als mensen zó waardevol, dat Hij er alles, maar dan ook alles aan heeft gedaan om ons te redden van de ondergang, van dood en hel, om ons het eeuwige leven te schenken! In om dat te geven, kwam Jezus op aarde. God gaf Zijn Zoon, Zijn enige, die Hij liefhad, om hier op aarde te sterven aan het kruis. Hij kwam voor ons, om in onze plaats de straf te dragen, die wij hadden verdiend. Jezus, de grote zondebok, nam vrijwillig onze zonden op Zijn schouders, en Hij ging ermee de dood in. Hij droeg de straf voor onze zonden, tot het bittere eind, tot in de dood.

Maar toen was het ook genoeg. En God riep Hem weer tot leven, door de dood heen, aan de andere kant, en Jezus stond op, met lichaam en al, maar Zijn lichaam was anders geworden: onsterfelijk, volmaakt.

En nu is dit Zijn aanbod aan ons: 'Geloof in Mij, vertrouw op Mij, dan komt het eeuwige leven ook in jou. Ik droeg ook Jouw zonden aan het kruis, en als je gelooft in Mij, dan rusten jouw zonden niet meer op je eigen schouders, maar dan heb Ik ze al op me genomen, en er de straf voor gedragen. Dan ben je vrij, een vrij mens! Vrij om met God in contact te staan, want er is geen zonde meer die een belemmering vormt.'

Is dat geen fantastische boodschap? Straks zullen we het uitzingen: 'Prijs de Heer, prijs de Heer, alles zing' nu Zijn eer! Stem en klank, stem en klank, jubelen luid onze dank! Door 't bloed van het Lam gaan wij vrij tot Gods troon, breng daarom de glorie aan Vader en Zoon.'

Dat is nu het grootste cadeau dat iemand ons ooit kan schenken. God, die al zorg heeft voor een klein musje, heeft nog veel meer zorg voor ons. Hij vindt u zo waardevol, dat Hij voor u Zijn Zoon overhad. Voor jou. Voor mij.

En opeens komt dan dat andere musje in zicht, uit Psalm 84. Want als Jezus je bevrijd heeft van de zonde die je bij God vandaan houdt, dan houdt niets je meer tegen om in de nabijheid te verkeren van de hemelse Vader. Dan zijn alle barrières weg! En die barrières, daar liep de dichter van Psalm 84 tegenaan. Hij wilde zó graag in de tempel zijn, zó graag dicht bij God, maar hij was ver verwijderd van die tempel. In vers 3 roept hij het uit: 'Ik smacht van verlangen om bij U te komen!'

En als hij dan zó verlangt naar die tempel, dan moet hij opeens denken aan zo'n musje. Misschien heeft hij het weleens gezien, daar in die tempel. De mus, die zo vrij vliegt en dartelt, die strijkt gewoon neer in de tempel, en in dat grote altaar, gemaakt van natuurstenen, maakt dan dat kleine musje een nest. De dichter kan niet bij de tempel komen, de mus is zo vrij als een vogeltje! Geen mens kan die mus tegenhouden, om dicht bij God te zijn.

Ziet u het vliegen, dat musje, in uw gedachten? Het dartelt in de tempel, het tsjilpt van blijdschap! Zó, zoals dat vrije, dartelende musje in de tempel, zó mag ook u zijn bij God! Jezus heeft de weg opengemaakt, de weg naar Gods Vaderhart. En als God dan zó dicht bij ons is, wat kunnen mensen ons dan nog doen? Mensen die je soms de grond in kunnen trappen? Mensen die je onzeker kunnen maken, omdat ze het toch wel een beetje stom en achterhaald vinden, als je gelooft? Mensen die je beoordelen op je uiterlijk, of die je met één opmerking een dolksteek verkopen?

Denk aan dat vrije, blije musje, als een kind dartelend in de tempel. Als je één bent met Jezus Christus, ben je onoverwinnelijk.

Johannes Chrysostomus was een kerkleider in de 4e eeuw na Christus. In het jaar 398 werd hij benoemd tot patriarch van Constantinopel, toen de hoofdstad van het Romeinse keizerrijk. Chrysostomus was een vurig christen, en in de kerk was er ook heel veel werk aan de winkel. Het vuur dreigde uit te blussen, maar Chrysostomus bracht vernieuwing en hervorming. Maar altijd als er werkelijk geloof gaat groeien, komt er ook tegenstand. In dit geval was het keizerin Eudoxia, die een hekel had aan de passie van Chrysostomus. Ze liet hem verbannen. Hij moest weg uit zijn stad, weg van zijn kerk en van zijn gemeente, naar een ver ballingsoord. Maar na een poosje mocht Chrysostomus toch weer terug naar Constantinopel. Hij ging door waar hij was gebleven, zonodig met nog méér vuur. De keizerin werd furieus, en opnieuw werd Chrysostomus verbannen. Maar weet u wat hij zei? 'Waar moet ik bang voor zijn? Voor de dood? U weet toch dat Christus mijn leven is, en dat de dood mij alleen maar dicht bij Hem brengt? Moet ik bang zijn voor verbanning? Maar de hele aarde en haar volhaar zijn van de HERE! Voor armoede ben ik niet bang, en ik hijg echt niet naar rijkdom, en voor de dood krimp ik niet ineen.'

Waar zou ik bang voor zijn? Ziet u dat vrije musje, dartelend in de tempel? U en ik, wij mogen meedartelen, tussen de mussen. Dat is het leven, als u gelooft in Jezus Christus. Dat is leven met God! Amen.

Reageren? Bel of mail: René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl